

у цім краю благословенному
царюю за ціну клітин
що в моїм сірім мозку
у цім краю проклятім
сам час застиг
між вічністю й миттєвістю

а щоб у нім остатись князем
я змушений
при кожному сумніванні
щораз до ставки підкидати
мізерний залишок
своєї змарнотраченої ідентичности.

Цикл « [Заложники стирання](#) ».